

Ідейно-художній аналіз вірша «Відповідності»

Поезія Шарля Бодлера відноситься до перехідного етапу між романтизмом і модернізмом.

Також у його творах знаходять витoki символізму. Яскравий приклад цього – італійський сонет «Відповідності».

Сонет «Відповідності» - з циклу «Сплін та ідеал» зі збірки «Квіти Зла». Бодлер хоче в вірші осмислити стосунки природи і людини. Цього осмислення поет досягає через вдалі символи:

«Природа – храм живий». Вже з перших рядків видно, що поет возвеличує природу, захоплюється дивом буття. Так як жанр цього вірша – італійський сонет, то це визначає його структуру. Спочатку поет стверджує, що «Природа – храм живий». Ця думка розкривається,

коли барви, аромати з'єднуються і настає гармонія. І весь цей настрій навіювання, сугестії

Бодлер досягає влучним каталогом епітетів: «є в світі запахи ... ніжні, як гобой, звияжні, молодечі, розпусні, щедрі, злі, липучі, як смола». А кажучи про стосунки людини і природи,

поет використав гарну метафору: «ми в ньому (храмі) ходимо, й не раз вдається чути

підмурків та колон неясні голоси». Ліричний герой у цьому піднесеному, оптимістичному

вірші – деміург, який відкриває таємні закони буття, він здатний пережити духовну хворобу.

У вірші відповідності яскраво виражені риси модернізму. Поет передає нам настрій сугестії,

чогось містичного, миттєвого. Крім того, у вірші домінує ірраціональність. Цей вірш

відноситься до філософської лірики.

Отже, сонет «Відповідності» - один з прикладів модернізму.

Природа - храм живий, де символів ліси
Спостерігають нас і наші всі маршрути;
Ми в ньому ходимо, й не раз вдається чути
Підмурків та колон неясні голоси.

Всі барви й кольори, всі аромати й тони
Зливаються в можуть єдиного єства.
І зрівноважують їх вимір і права,
Взаємного зв'язку невидимі закони.

Є свіжі запахи, немов дітей тіла,
Є ніжні, як гобой, звияжні, молодечі,
Розпусні, щедрі, злі, липучі, як смола,

Як ладан і бензой, як амбра й мушмула,
Що опановують усі безмежні речі;
В них - захват розуму, в них відчуттям - хвала.

Аналіз вірша

Вірш «Відповідності» (Природа - строгий храм), імовірно, було написано в 1855 році; у всіх виданнях збірки «Квіти зла», є четвертим віршем в циклі.

Знаменитий сонет «Відповідності» став чимось на зразок маніфеста символізму.

У ньому йдеться про те, що чуттєві речі є символами прихованої реальності і тому можуть існувати відповідності між її виразами в запахах, кольорах і звуках. Також тут розвивається думка про закономірних зв'язках між чуттєвими явищами та їх сутністю.

Автор намагається якимось чином поєднати матеріальний та духовний світи.

У центрі вірша тема таємничих відповідностей видимої природи і невидимих сутностей. Людина у храмі природи. І, оскільки, природа це храм, то її барви й кольори, всі аромати і тони лише різні коди однієї мови, якими вона себе проявляє